

Čj. UOOU-07019/13-24

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 10. února 2014 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: obec Druztová, se sídlem Druztová 1, 330 07 Druztová, IČO: 00257729, v souvislosti s vydáváním obecního občasníku „Věžka“, jako správce osobních údajů svých obyvatel podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že v uvedeném občasníku, jehož vydání byla veřejně dostupná na internetové adrese <http://www.druztova.c-r.cz/index.php?page=zpravodaj>, v době od 7. února 2006 do 21. srpna 2013 zveřejnil v číslech 60 – 63, 65, 69 – 87 a 88 osobní údaje 192 obyvatel slavící životní jubileum v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a obec, kde má své bydliště, a to bez jejich souhlasu,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu pouze v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů souhlas,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 20.000 Kč
(slovy dvacet tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zveřejněním osobních údajů obyvatel obce v obecním občasníku „Věžka“, bylo zahájeno oznámením o zahájení správního řízení čj. UOOU-07019/13-4 ze dne 20. srpna 2013, které bylo účastníku řízení, obci Druztová, doručeno dne 21. srpna 2013. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) a CD, na které správní orgán dne 20. srpna 2013 pořídil z internetové adresy <http://www.druztova.c-r.cz/index.php?page=zpravodaj> otisk všech vydání obecního občasníku „Věžka“ (dostupných na uvedené internetové adrese) od č. 60 ze dne 7. února 2006 do č. 90 ze dne 8. července 2013.

Správní orgán vydal dne 21. října 2013 rozhodnutí čj. UOOU-07019/13-8, kterým rozhodl, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení podal proti uvedenému rozhodnutí rozklad, který byl Úřadu doručen dne 30. října 2013.

Účastník řízení ve svém rozkladu uvedl, že jej podává především z důvodu evidentní nezákonnosti rozhodnutí, kterou spatřuje ve skutečnosti, že po celou dobu správního řízení nebyl seznámen s rozsahem časového období, které bylo předmětem řízení, a nemohl se k němu žádným způsobem vyjádřit. Účastník řízení se tak domníval, že se správní úřad zabývá mnohem kratším časovým úsekem, a proto předložil pouze souhlasy z posledních čísel časopisu Věžka a byl zcela zaskočen tím, že až ve výroku vydaného rozhodnutí byl informován o délce časového úseku.

Účastník řízení dále namítl podjatost předsedy Úřadu, a to z důvodu, že je předsedou stejného Úřadu, který rozhodnutí vydal, a je tedy v pracovním poměru k osobám, které vedly správní řízení, a má tedy zájem na projednávané věci. Účastník řízení má tak dle svých slov důvodné pochybnosti, zda rozhodnutí bude řádně přezkoumáno a následně pro nezákonnost zrušeno.

Dále účastník řízení uvedl, že samotné rozhodnutí vykazuje formální chyby, tj. nebyly dodrženy základní náležitosti dle § 68 odst. 2 správního řádu, podle kterého může výrok obsahovat více výroků. Účastník řízení argumentuje judikaturou (sp. zn. SJS 901/2001), dle které je „výrok náležitostí rozhodnutí, ve které správní orgán vyjadřuje, jakým způsobem v projednávané věci, jež byla předmětem správního řízení, rozhodl. Z uvedeného důvodu musí být výrok jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť pouze tato část rozhodnutí je závazná, schopná právní moci a vykonatelná.“

Účastník řízení je tak toho názoru, že pokud Úřad uložil pokutu za správní delikt a náklady řízení, měl by být výrok rozdělen, i vhodně graficky, na dvě samostatné části, které lze od sebe oddělit, aby v případě podaného odvolání a potvrzení např. jen jednoho výroku mohl druhý nabýt právní moci. Obsah výrokové části musí být, jak sám o sobě, tak ve vztahu k ostatním částem správního rozhodnutí, především odůvodnění, dostatečně určitý a rovněž by tak mělo být rozděleno i odůvodnění rozhodnutí.

Dále je dle účastníka řízení vydané rozhodnutí nezákonné, protože účastník řízení byl během správního řízení krácen na svých právech. Účastník řízení je toho názoru, že je zarážející, že Úřad zahájil správní řízení o uložení pokuty na základě podaného podnětu, aniž by předtím vykonal kontrolu a zjistil, zda je podnět oprávněný. Podle zákona č. 101/2000 Sb. má Úřad dostatečné množství kontrolních kompetencí. Při kontrole by byly předloženy příslušné „Věžky“ včetně souhlasů dotčených osob se zpracováním osobních údajů. Fakt, že Úřad zahájil správní řízení a vyzval k doložení souhlasu dotčených osob, podle účastníka řízení znamená, že Úřad vůbec neměl představu o tom, zda obec Druztová spáchala správní delikt či nikoli. Tato skutečnost, dle názoru účastníka řízení, značí jistou předpojatost ve směru uložení pokuty a laxnost v oblasti kontroly. Účastník řízení je tak toho názoru, že se Úřad prakticky choval tak, jako kdyby se po přijetí podnětu rozhodl, že obci Druztová uloží pokutu a pak celé správní řízení vzal jako formální záležitost a zjištěním rozhodných skutečností se nezabýval.

Účastník řízení dále uvedl, že v oznámení o zahájení správního řízení byl poučen o svých právech, ale jeho právo podle § 36 odst. 3 správního řádu bylo následně ignorováno. Dále bylo v oznámení o zahájení správního řízení napsáno, že podkladem pro zahájení správního řízení je podnět. Účastník řízení je tak toho názoru, že kdyby Úřad pracoval řádně a nepředjímal, byl by podkladem pro zahájení správního řízení protokol obsahující všechna rozhodná zjištění.

Dále je podle účastníka řízení závažným nedostatkem to, že Úřad vyzývá k doložení souhlasů dotčených osob se zpracováním osobních údajů podle § 53 odst. 2 správního řádu. Jestliže Úřad musí zajistit důkazy až během správního řízení, protože nebyla provedena řádná kontrola, měl by, dle názoru účastníka řízení, používat instituty správního řádu, jako je institut důkazu listinou dle § 53 správního řádu. Účastník řízení uvedl, že Úřad upozorňuje na § 53 odst. 2 správního řádu, dle kterého nelze žádat předložení listiny nebo předložení může být odepřeno, a zároveň konstatuje, že pokud nebudou listiny předloženy, bude účastníku řízení povinnost předložit listiny uložena usnesením podle § 53 odst. 1 správního řádu, přičemž rovnou vyzývá k předložení listin podle § 50 odst. 2 správního řádu a stanoví lhůtu 10 dní.

Tímto, dle účastníka řízení, Úřad nesprávně „nahrazuje“ vydání usnesení dle § 53 odst. 1 správního řádu. Důkazní nouze správního orgánu tak, dle účastníka řízení, měla být zhojena již před zahájením řízení právě provedením kontroly (viz výše) anebo vyzváním k doložení dokladů a určením lhůty usnesením dle § 39 správního řádu. Kombinace ustanovení § 50 odst. 2 a § 53 odst. 1 a 2 správního řádu a uložení lhůty v jednom dokumentu, který nemá žádnou formu, není v souladu se správním řádem a zcela jistě krátí účastníka řízení na jeho právech, protože postup Úřadu mu nedává šanci řádně uplatnit jeho práva.

Účastník řízení dále uvedl, že požádal z důvodu dovolené o prodloužení lhůty. Dle účastníka řízení měl Úřad na tuto žádost reagovat usnesením, avšak nereagoval a naopak, aniž by obdržel potřebné listiny, které sám vyžadoval, aby mohl rozhodnout o pokutě, oznámil účastníku řízení, že má všechny podklady potřebné pro vydání rozhodnutí a ihned ocitoval § 82 odst. 4 správního řádu týkající se odvolání a dopředu oznámil, že se při odvolání nebude přihlížet ke skutečnostem a návrhům, jestliže je účastník řízení neuplatnil dříve.

Z výše uvedeného, tak dle účastníka řízení, zjevně vyplývá, že Úřad nemá vůbec zájem na řádném provedení správního řízení, ale že se dopředu rozhodl uložit pokutu a nijak zvlášť nezkoumat okolnosti případu. Tento postup je více než zarážející, hraničí s nedbalostí, neznalostí a nezákonností a nerespektuje základní zásady správního řízení, nejvíce § 3 správního řádu, dle kterého musí správní orgán postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Dále účastník řízení uvedl, že na základě tohoto pochybného dokumentu zaslal souhlasy občanů se zpracováním osobních údajů, aniž by věděl, které konkrétně Úřad požaduje, neboť Úřad zahájil a vedl správní řízení, aniž se pokusil alespoň naznačit, které souhlasy požaduje, respektive kterých občasníků Věžka se to týká. Toto, dle účastníka řízení, zcela zásadní pochybení mohlo být opět zhojeno provedením kontroly před zahájením správního řízení.

Nakonec, podle účastníka řízení, vyvstává otázka, jak vůbec a na základě čeho mohl Úřad uložit pokutu za porušení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., když se ani nesnažil zjistit, a vlastně ani nezjistil, které souhlasy účastník řízení nemá.

Podle účastníka řízení tak Úřad obdržel některé souhlasy občanů se zpracováním jejich osobních údajů, protože účastník řízení z oznámení o zahájení řízení ani dalších dokumentů nemohl zjistit, které má doložit, a pak měl použít § 37 odst. 3 správního řádu a požadovat doplnění podání, aby řádně zjistil celý stav věci.

Účastník řízení dále uvedl, že Úřad uložil pokutu za jednání (které řádně nezjistil) za dobu delší než 7,5 roku (místo jen 3 roky zpět), i když podle § 46 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán. V rozhodnutí argumentoval zcela nesprávně deliktem trvajícím, a to od roku 2006.

Předseda Úřadu svým rozhodnutím čj. UOOU-07019/13-14 ze dne 18. prosince 2013 rozhodl o zrušení prvoinstančního rozhodnutí a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Předseda Úřadu ve svém rozhodnutí uvedl jako důvod pro zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně skutečnost, že v žádném úkonu správního orgánu prvního stupně vůči účastníkovi řízení nebyl uveden rozsah časového období, který by upřesnil, o jaká vydání občasníku se jedná, a kterých se tedy povinnost doložit právní titul týká, a dal tak za pravdu účastníkovi řízení, že vzhledem k tomuto pochybení ze strany správního orgánu prvního stupně si nebyl účastník řízení jist, o jaký časový úsek se jedná a nemohl se tedy kvalifikovaně vyjádřit.

Odvolací orgán shrnul, že správní orgán prvního stupně v novém řízení opakovaně vyzve účastníka řízení, aby doložil veškeré souhlasy subjektů údajů, jejichž osobní údaje byly zveřejněny v daném občasníku obce, za období, které bude zcela jasně vymezeno, a na základě zjištěných důkazů nově rozhodne. Dále odvolací orgán uvedl, že správní orgán při stanovení výše sankce přihlédne (mimo jiné) k postoji účastníka řízení k právní úpravě ochrany osobních údajů.

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 27. února 2013 (tj. téměř půl roku před zahájením správního řízení) proběhla konzultace mezi Úřadem a starostou účastníka řízení, jejímž výsledkem bylo, že účastník řízení nebude pokračovat v praxi zveřejňování dat narození jubilantů bez jejich souhlasu. Současně byl starosta

účastníka seznámen se skutečností, že v opačném případě by Úřad zahájil správní řízení.

V průběhu prvního projednání věci účastník řízení předložil souhlas se zpracováním osobních údajů v rozsahu jméno, příjmení, věk a datum narození, za účelem zveřejnění v občasníku „Věžka“, udělený 10 občany, jejichž osobní údaje byly zveřejněny v občasníku „Věžka“ č. 90.

V návaznosti na výše uvedené rozhodnutí předsedy Úřadu, správní orgán vyzval dne 6. ledna 2014 účastníka řízení k doložení souhlasů dotčených osob (tj. jubilantů) se zpracováním osobních údajů za účelem jejich zveřejnění v obecním občasníku „Věžka“ dostupných ke dni 20. srpna 2013 na internetové adrese <http://www.druztova.c-r.cz/index.php?page=zpravodaj> (tj. od obecního občasníku „Věžka“ č. 60 do č. 89).

Na uvedenou výzvu reagoval účastník řízení dopisem ze dne 17. ledna 2014, ve kterém sdělil, že na základě § 53 odst. 2 správního řádu odepírá předložit požadované listiny, tj. souhlasy dotčených obyvatel.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že osobní údaje obyvatel obce se vyskytují ve vydáních časopisu „Věžka“, a to konkrétně v číslech 60 – 63, 65, 69 – 87 a 88.

Správní orgán ve dnech 21. a 22. ledna 2014 prostřednictvím oprávněných úředních osob Mgr. Vandy Foldové a Kláry Truhlářové prověřil v Základním registru obyvatel osobní údaje uvedené v číslech 60 – 63, 65, 69 – 87 a 88 obecního občasníku „Věžka“, v rubrice „Výročí našich občanů“. Prověřováním bylo zjištěno, že v uvedeném registru nebylo nalezeno celkem 42 osob, a to jmenovitě: .... Dále bylo u celkem 6 osob zjištěno, že již zemřely, a to jmenovitě: ....

V uvedeném registru bylo nalezeno celkem 192 osob, jejichž osobní údaje účastník řízení zveřejnil, a to jmenovitě: ....

Dne 22. ledna 2014 správní orgán zaslal účastníku řízení výzvu k seznámení s podklady rozhodnutí čj. UOOU-07019/13-22, která mu byla doručeno dne 23. ledna 2014. Účastníkovi řízení bylo sděleno, že dle názoru správního orgánu byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí, které lze předpokládat po 5. únoru 2014, a současně účastníku řízení, v návaznosti na jeho vyjádření ze dne 17. ledna 2014, sdělil, že podle § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. musí být správce osobních údajů schopen prokázat souhlas subjektu údajů se zpracováním osobních údajů po celou dobu jejich zpracování. Účastník řízení na tuto výzvu zareagoval dopisem ze dne 4. února 2014, ve kterém uvedl, mimo jiné, že se domnívá, že správní orgán nepostupuje v souladu s rozhodnutím vydaným předsedou Úřadu ze dne 18. prosince 2013 a ve věci nezjistil stav, o kterém nejsou pochybnosti.

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Údaje v rozsahu jméno, příjmení a datum narození, spolu s informací o skutečnosti, že subjekt údajů je obyvatelem určité obce (v daném případě je obec Druztová pouze

jedna v České republice), tak jsou nepochybně osobními údaji, neboť subjekt údajů je podle těchto údajů určitelný.

Zpracováním osobních údajů je podle § 4 písm. e) jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. V daném případě tak jde o zpracování osobních údajů, neboť účastník řízení musel osobní údaje vybrat, utřídit a zveřejnit z osobních údajů, které zpracovává v souvislosti s výkonem své působnosti stanovené zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích, resp. jinými právními předpisy.

Dle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů každý subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování a odpovídá za něj. Správcem osobních údajů obyvatel obce včetně údajů zveřejňovaných v občasníku „Věžka“ je tedy účastník řízení.

Zákon č. 101/2000 Sb. dále v § 4 písm. l) definuje pojem zveřejněný osobní údaj, kterým je osobní údaj zpřístupněný zejména hromadnými sdělovacími prostředky, jiným veřejným sdělením nebo jako součást veřejného seznamu. V daném případě se jedná o zveřejněné osobní údaje, neboť byly zveřejněny prostřednictvím internetu. Vzhledem k demonstrativnímu výčtu způsobů, kterými toto ustanovení definuje zveřejněný osobní údaj, lze s jistotou za zveřejněné osobní údaje považovat i údaje zpřístupněné ve výroku popsáním způsobem.

Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. je správce povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny. Zpracovávat k jinému účelu lze osobní údaje jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Zveřejnění osobních údajů v obecním občasníku přitom nelze podřadit k žádnému účelu uvedenému v § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. a současně využívání osobních údajů pro účely vydávání obecního občasníku nesplňuje podmínku zpracování osobních v souladu s účelem, ke kterému byly shromážděny, tj. výkon samostatné a přenesené působnosti obce. Je tak zřejmé, že zveřejněním osobních údajů v místním občasníku došlo k překročení stanoveného účelu zpracování osobních údajů. Takový postup je přitom možný pouze s předchozím souhlasem dotčených subjektů údajů. Jak již bylo výše uvedeno, účastník řízení však doložil souhlas pouze 10 osob z celkového počtu 192 obyvatel, jejichž osobní údaje byly zveřejněny.

Souhlasem subjektu údajů je podle § 4 písm. n) zákona č. 101/2000 Sb. svobodný a vědomý projev vůle subjektu údajů, jehož obsahem je svolení subjektu údajů se zpracováním osobních údajů. Dále podle § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., souhlas subjektu údajů se zpracováním osobních údajů musí být správce mimo jiné schopen prokázat po celou dobu zpracování.

K argumentům účastníka řízení uvedených v jeho vyjádřeních uvádí správní orgán následující.

K účastníkem řízení tvrzeným formálními chybám rozhodnutí správní orgán uvádí, že v rozhodnutí nespátňuje tvrzené formální chyby a jeho rozhodnutí je v souladu jak

s požadavky § 68 odst. 2 správního řádu, tak i účastníkem řízení uvedenou judikaturou. Výrok je dle správního orgánu jasný, srozumitelný, přesný a určitý. Ve výroku je zcela jasně uveden popis skutku, který se stal, jaká povinnost byla uvedeným jednáním porušena, ke spáchání jakého správního deliktu došlo a jaká za toto porušení byla udělena sankce včetně náhrady nákladů řízení. Zároveň je správní orgán toho názoru, že výrok je i dostatečně určitý ve vztahu k odůvodnění rozhodnutí.

Pokud jde o tvrzení podjatosti předsedy Úřadu, uvádí správní orgán, že lze pouze odkázat na ustanovení § 14 odst. 6 správního řádu, které stanoví, že vyloučení z projednávání a rozhodování věci dle § 14 odst. 1 až 5 správního řádu se nepoužije pro vedoucí ústředních správních úřadů a státní tajemníky. Předseda Úřadu tedy nemůže být na základě uvedeného ustanovení správního řádu vyloučen pro podjatost, neboť Úřad má postavení ústředního správního orgánu. To také znamená, že ve správním řízení budou vždy v prvním stupni rozhodovat zaměstnanci Úřadu podřízení jeho předsedovi a ve druhém stupni bude o rozkladu rozhodovat sám předseda Úřadu.

K tvrzenému krácení práv účastníka řízení správní orgán uvádí následující. Podnět stěžovatele byl vyhodnocen, jako podnět, který zakládá podezření z porušení zákona č. 101/2000 Sb. Je třeba zdůraznit, že v rozporu s názorem účastníka řízení, není kontrola obligatorním postupem Úřadu v případě podezření z porušení zákonem č. 101/2000 Sb. stanovených povinností. Skutkový stav je (opět v rozporu s názorem účastníka řízení) třeba objasňovat ve správním řízení vždy, bez ohledu na to, jak byl zjištěn v průběhu kontroly.

Správní orgán v rámci prověřování podnětu uložil na disk CD všechna vydání obecního občasníku Věžka, která jsou veřejně dostupná na internetové adrese www.druztova.c-r.cz/indeX.php?page=zpravodaj. Po prostudování předmětných vydání správní orgán zjistil, že téměř všechna vydání tohoto periodika obsahují osobní údaje obyvatel obce Druztová, kterým je prostřednictvím tohoto občasníku gratulováno k významným životním výročím. Správní orgán na základě výše uvedeného došel k závěru, že je dáno důvodné podezření z porušení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. a spáchání správního deliktu dle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán tedy zahájil z úřední povinnosti správní řízení s účastníkem řízení oznámením o zahájení správního řízení, ve kterém účastníka řízení vyzval k doložení souhlasů obyvatel obce se zpracováním osobních údajů za účelem jejich zveřejnění v obecním občasníku „Věžka“.

Účastník řízení je dle § 50 odst. 2 správního řádu povinen při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost a dále dle § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. musí být správce osobních údajů schopen prokázat souhlas s jejich zpracováním po celou dobu jejich zpracování, tj. důkazní břemeno existence souhlasu v tomto případě leží (v důsledku speciální právní úpravy) na účastníkovi řízení. Správní orgán tak konstatuje, že argumentace účastníka řízení týkající se nezákonného postupu správního orgánu při vyžadování souhlasu je irelevantní.

Vzhledem ke skutečnosti, že správce osobních údajů je povinen prokázat souhlas se zpracováním osobních údajů po celou dobu jejich zpracování a osobní údaje dotčených osob jsou veřejně dostupné na internetu (tedy jsou zpracovávány) ve všech vydáních obecního občasníku „Věžka“, je tak zřejmé, že účastník řízení byl

povinen doložit souhlas se zpracováním osobních údajů každého jubilanta, který je uveden v obecním občasníku.

Správní orgán dále uvádí, že nerozumí tvrzení účastníka řízení, že nepostupuje v souladu s rozhodnutím vydaným předsedou Úřadu dne 18. prosince 2013, neboť nezjistil stav, o kterém nejsou pochybnosti. Správní orgán účastníka řízení vyzval k doložení souhlasů subjektů údajů, které byly obsaženy v číslech časopisu „Věžka“ od č. 60 do č. 89, tj. byly zcela jednoznačně vymezeny. Jak již bylo výše uvedeno, účastník řízení odmítl požadované souhlasy doložit. Vzhledem ke skutečnosti, že daném případě (jak je výše uvedeno) leží důkazní břemeno na účastníkovi řízení, má správní orgán za prokázané, že účastník řízení potřebnými souhlasy nedisponuje.

Správní orgán považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu pouze v mezích ustanovení § 3 odst. 6 zákona tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas, a to v případě zveřejnění osobních údajů 192 svých obyvatel.

Správní orgán se dále zabýval otázkou možného zániku odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt (viz § 46 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb.). Dospěl přitom k závěru, že v daném případě není správní delikt promlčen, neboť se jedná o delikt trvajícím. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 5 A 164/2002-44 ze dne 22. února 2005 je trvajícím jiným správním deliktem takový správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě, jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Lhůta pro uložení pokuty, případně pro zahájení řízení o uložení pokuty, začne běžet teprve od okamžiku ukončení trvajícího správního deliktu. Pokaždé, když se správní orgán dozví, že delikvent i nadále udržuje protiprávní stav, tj. že stále nedošlo k ukončení trvajícího jiného správního deliktu, počne vždy běžet nová subjektivní lhůta k uložení pokuty, resp. k zahájení řízení o uložení pokuty. V případě účastníka řízení přitom protiprávní stav počal zveřejněním předmětných údajů. Správní orgán má tedy za prokázané, že k zániku odpovědnosti za správní delikt nedošlo.

Dále správní orgán k předmětu tohoto řízení uvádí, že pokud jde o 42 osob, které nebyly nalezeny v Základním registru obyvatel, správní orgán tyto osoby nezapočítal do celkového počtu osob dotčených protiprávním jednáním účastníka řízení, a to v souladu se zásadou in dubio pro reo, dle které, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného, neboť správní orgán nedokázal zjistit důvod absence údajů uvedených osob v Základním registru obyvatel.

Naopak pokud jde o 6 zemřelých osob a posouzení zveřejnění jejich osobních údajů jako protiprávní, uvádí správní orgán, že tyto osoby byly v době spáchání správního deliktu prokazatelně naživu a současně neuplynula v době zahájení řízení tříletá objektivní (tj. běžící od spáchání deliktu) promlčecí lhůta stanovená v § 46 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k polehčující okolnosti zejména ke skutečnosti, že společenská škodlivost jednání účastníka řízení je nízká a úmyslem jednání účastníka řízení nebylo poškodit subjekty údajů zveřejněním jejich osobních údajů, ale naopak „potěšit“ tím, že účastník řízení poblahopřeje svým obyvatelům k významným životním jubileím. Jako k přitěžující okolnosti bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že starosta účastníka řízení problematiku zveřejňování osobních údajů jubilantů v obecním věstníku konzultoval s Úřadem, a i přes tuto konzultaci ve výše popsaném zveřejňování osobních údajů pokračoval, přestože byl seznámen s následky pokračování tohoto jednání, resp. s tím, že takové jednání je protiprávní. Jako k přitěžující okolnosti bylo dále přihlédnuto zejména k tomu, že osobní údaje byly zveřejněny prostřednictvím internetu, tj. vůči v podstatě neomezenému okruhu osob. Dále bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto k vysokému počtu dotčených osob (tj. 192) a době, po kterou byly osobní údaje zveřejňovány (tj. přes 7,5 roku). Po zhodnocení uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností, který rozhodnutí vydal, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 10. února 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností